

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

PRIROČNIK ZA POSVETOVANJE NACIONALNIH ORGANOV Z EVROPSKO CENTRALNO BANKO

GLEDE
OSNUTKOV
PRAVNIH
PREDPISOV

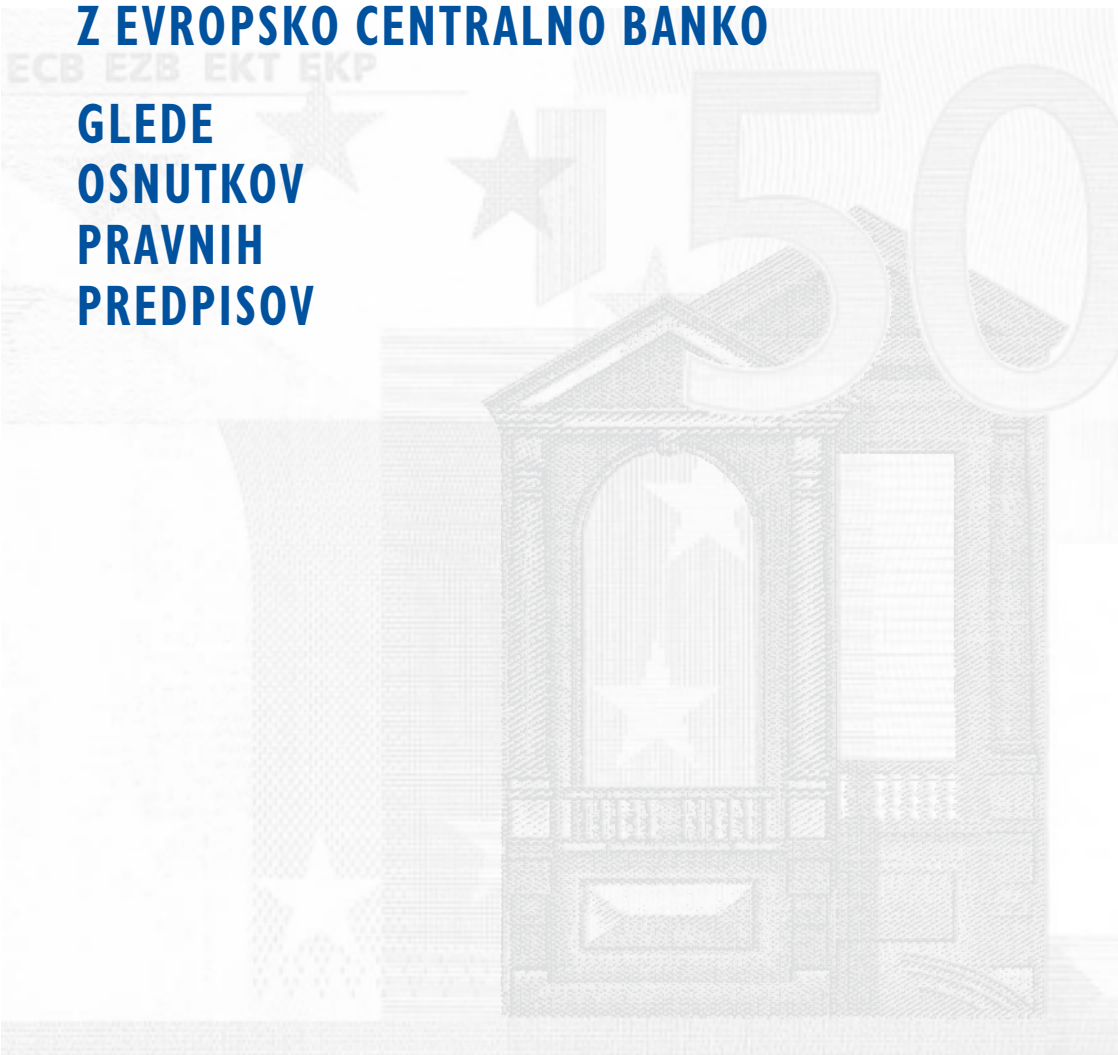

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

PRIROČNIK ZA POSVETOVANJE NACIONALNIH ORGANOV Z EVROPSKO CENTRALNO BANKO

**GLEDE
OSNUTKOV
PRAVNIH
PREDPISOV**

© Evropska centralna banka, 2005

Naslov

Kaiserstrasse 29
60311 Frankfurt am Main
Nemčija

Poštni naslov

Postfach 16 03 19
60066 Frankfurt am Main
Nemčija

Telefon

+49 69 1344 0

Spletna stran

<http://www.ecb.int>

Faks

+49 69 1344 6000

Teleks

411 144 ecb d

Ta priročnik izraža stališča ECB in ne posega v presojo Odločbe 98/415/ES s strani institucij Skupnosti, ki jim je zaupano zagotavljanje pravilne uporabe prava Skupnosti.

Ta priročnik je pripravljen v informativne namene. Samo predpisi, ki so objavljeni v papirnih izdajah Uradnega lista Evropske unije, se štejejo za verodostojne.

Vse pravice so pridržane. Razmnoževanje v izobraževalne in nekomercialne namene je dovoljeno, če je naveden vir.

ISBN 92-9181-695-7 (tiskana izdaja)

ISBN 92-9181-696-5 (elektronska izdaja)

KAZALO

PREGOVOR	5	7 Pošiljanje mnenja in njegovo nadaljnje upoštevanje	21
POVZETEK	6	8 Objava	22
I OZADJE SVETOVALNE VLOGE ECB GLEDE OSNUTKOV PRAVNIH PREDPISOV	8	V SPOŠTOVANJE DOLŽNOSTI POSVETOVANJA	23
II CILJI ODLOČBE 98/415/ES	10	VI PRAVNE POSLEDICE OPUSTITVE POSVETOVANJA	24
III OBSEG DOLŽNOSTI POSVETOVANJA Z ECB	12	PRILOGE	25
1 Organi, ki se posvetujejo	12	1 Odločba Sveta z dne 29. junija 1998 o posvetovanju nacionalnih organov z Evropsko centralno banko glede osnutkov pravnih predpisov (98/415/ES)	26
2 Osnutki pravnih predpisov, glede katerih se je treba posvetovati	13	2 Pregled zadev, obravnavanih v osnutkih pravnih predpisov, glede katerih sta bila ECB in prej EMI zaprosena za mnenje	30
3 Področja iz pristojnosti ECB	14		
4 Predpisi, s katerimi se izvede pravo Skupnosti	16		
IV POSTOPEK POSVETOVANJA	18		
1 Ustrezen čas za posvetovanje z ECB	18		
2 Zahteva za mnenje	19		
3 Roki	20		
4 Potrdilo o prejemu	21		
5 Sprejemanje mnenja	21		
6 Jezikovna ureditev	21		

PREDGOVOR

Z velikim veseljem predstavljam publikacijo *Priročnik za posvetovanje nacionalnih organov z Evropsko centralno banko glede osnutkov pravnih predpisov*. Podobno kot druge publikacije ECB tudi ta jasno izraža zavezanost ECB načelom odprtosti in preglednosti in nadalje prispeva k temu, da so cilji in dejavnost ECB širše znani.

Pogodba ES zahteva od držav članic, da zaprosijo ECB, da svetuje glede vseh osnutkov pravnih predpisov na področjih iz njene pristojnosti. Število sodelujočih v tem posvetovalnem postopku se je po zgodovinski širitvi EU bistveno povečalo. ECB je zato pripravila ta priročnik, da bi nacionalne organe, predvsem v novih državah članicah, seznanila s to dolžnostjo in jim s tem v zvezi ponudila pomoč. Priročnik s tem namenom razlaga cilje in obseg posvetovanja z ECB ter pojasnjuje postopek, ki ga je treba pri tem uporabiti.

Trdno verjamem, da bo ta priročnik okreplil zavest vseh sodelujočih oseb o njihovih pravicah in obveznostih ter vodil k še boljšemu razumevanju svetovalne vloge ECB. V tem smislu je namen priročnika tudi spodbuditi večjo uporabo postopka posvetovanja in tako prispevati k harmonizaciji predpisov držav članic na področjih iz pristojnosti ECB.

Končno bi želel poudariti velik pomen tesnega sodelovanja med nacionalnimi organi, ki so vključeni v postopek sprejemanja pravnih predpisov, ter Evropskim sistemom centralnih bank in Eurosistemom. Prepričan sem, da bo ta publikacija podprla takšno tesno sodelovanje v skupnem interesu vseh sodelujočih strank.

V Frankfurtu na Majni, junija 2005

Jean-Claude Trichet

POVZETEK

Nacionalni organi so se dolžni posvetovati z Evropsko centralno banko (ECB) o osnutkih pravnih predpisov, ki spadajo na področja iz pristojnosti ECB. Ta dolžnost izvira iz člena 105(4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, njeno nespoštovanje pa bi lahko privedlo do postopka zaradi kršitve Pogodbe pred Sodiščem Evropskih skupnosti.

Namen svetovalne vloge ECB je zagotoviti, da nacionalni organi polno izkoristijo strokovno znanje ECB, s čimer se: prispeva k splošnim ciljem Evropske unije (EU); zagotavlja, da so nacionalni predpisi združljivi s pravnim okvirjem Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) in skladni s politiko ECB, ter spodbuja izmenjavo informacij in komuniciranje med ECB in javnostjo.

Dolžnost posvetovanja velja za vse države članice EU, razen za Združeno kraljestvo. Podrobnosti o postopku, ki velja za posvetovanje z ECB, se nahajajo v Odločbi Sveta 98/415/ES.

Čeprav je pogosto pristojni minister na nacionalni ravni tisti, ki prosi za mnenje ECB, se lahko z ECB posvetuje širok krog nacionalnih organov (kot so parlamenti in telesa z normativnimi pooblastili). Organ, ki se posvetuje, ni nujno tisti organ, ki da pobudo za pravni predpis (ali ga sprejme).

Dolžnost posvetovanja velja le za tiste določbe, ki bodo postale pravno zavezujoče in splošno veljavne v zadevni državi članici. Ta dolžnost po eni strani ni omejena na pravne predpise, ki jih sprejme parlament, po drugi strani pa posvetovanje z ECB ni potrebno za podzakonske predpise, s katerimi se izvedejo zakoni, razen če je njihov učinek drugačen od učinka slednjih. Države članice se običajno ne posvetujejo z ECB glede predpisov, s katerimi se direktive Skupnosti prenesejo v nacionalno pravo, čeprav jih je ECB ob priložnosti spodbudila k temu v zvezi z direktivami, ki so posebnega pomena za ESCB in pri katerih je harmonizacija še posebej pomembna. ECB je treba ponovno zaprositi za mnenje v primeru bistvenih sprememb osnutkov pravnih predpisov, glede katerih je bilo mnenje ECB že zahtevano.

Zadeve, ki spadajo na področja iz pristojnosti ECB, vključujejo temeljne naloge ESCB po Pogodbi, zlasti tiste, ki so naštet v členu 105(2) Pogodbe. Odločba Sveta 98/415/ES vsebuje nepopoln seznam kategorij zadev, glede katerih se je treba posvetovati z ECB.

ECB je treba zaprositi za mnenje v ustrezni fazi postopka sprejemanja pravnega predpisa, t. j. ob času, ki omogoča ECB, da sprejme svoje mnenje v vseh zahtevanih jezikovnih verzijah, in ki omogoča organu, ki je dal pobudo za pravni predpis, da upošteva mnenje ECB, preden sprejme odločitev o vsebini. Nacionalni organi lahko omejijo rok za izdajo mnenja ECB, pri čemer je najkrajše obdobje en mesec. Rok, krajši od enega meseca, je dovoljen le v primerih izjemne nujnosti; v teh primerih morajo biti navedeni razlogi za nujnost.

V času posvetovanja se postopek sprejemanja pravnega predpisa začasno ustavi, čeprav se določeni koraki v nacionalnem postopku še vedno lahko opravijo. Po poteku roka se

postopek nadaljuje, pristojni organi pa morajo še vedno upoštevati mnenje ECB, pod pogojem, da ga prejmejo, preden je pravni predpis končno sprejet. V vsakem primeru bi moral organ, ki se je posvetoval, opozoriti na mnenje ECB tisti organ, ki predpis sprejme, če gre za dva različna organa.

Mnenja ECB o osnutkih pravnih predpisov so praviloma objavljena na spletni strani ECB nemudoma po tem, ko so sprejeta in poslana organu, ki se je posvetoval (razen če obstajajo posebni razlogi za odlog, v tem primeru pa bo mnenje objavljeno najkasneje v šestih mesecih po sprejetju).

I OZADJE SVETOVALNE VLOGE ECB GLEDE OSNUTKOV PRAVNIH PREDPISOV

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti (»Pogodba«) podeljuje ECB svetovalno funkcijo glede predlaganih aktov Skupnosti in osnutkov nacionalnih pravnih predpisov na področjih iz njene pristojnosti. Svetovalna funkcija ECB temelji na določbi člena 105(4) Pogodbe, ki je ponovljena v členu 4 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (»Statut«). Okvir za posvetovanje nacionalnih organov z ECB je določen v Odločbi Sveta 98/415/ES z dne 29. junija 1998 o posvetovanju nacionalnih organov z Evropsko centralno banko glede osnutkov pravnih predpisov¹ (»Odločba 98/415/ES«), ki se uporablja od 1. januarja 1999. Velja za vse države članice, razen za Združeno kraljestvo, ki je izvzeto od dolžnosti posvetovanja z ECB s Protokolom o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, priloženim k Pogodbi. ECB je od svoje ustanovitve naprej izdala 173 mnenj v odgovor na posvetovanja nacionalnih organov (glej Sliko 1).

Okvir I

Člen 105(4) Pogodbe:

ECB se zaprosi, da svetuje:

- *glede vseh predlaganih aktov Skupnosti na področjih iz njene pristojnosti;*
- *nacionalnim organom glede vseh osnutkov pravnih predpisov na področjih iz njene pristojnosti, vendar v mejah in pod pogoji, ki jih Svet določi v skladu s postopkom iz člena 107(6).*

ECB lahko ustreznim institucijam ali organom Skupnosti ali nacionalnim organom predloži mnenja o zadevah s področij iz njene pristojnosti.

Člen 4 Statuta:

V skladu s členom 105(4) te pogodbe:

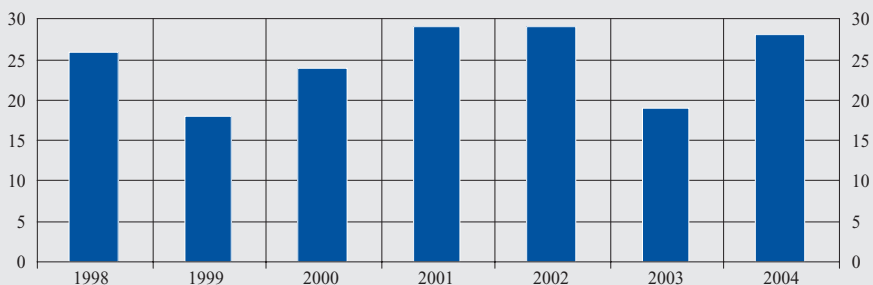
a) se ECB zaprosi, da svetuje:

- *glede vseh predlaganih aktov Skupnosti na področjih iz njene pristojnosti;*
- *nacionalnim organom glede vseh osnutkov pravnih predpisov na področjih iz njene pristojnosti, vendar v mejah in pod pogoji, ki jih Svet določi v skladu s postopkom iz člena 42;*

b) ECB lahko ustreznim institucijam ali organom Skupnosti ali nacionalnim organom predloži mnenja o zadevah s področij iz njene pristojnosti.

¹ UL L 189, 3.7.1998, str. 42. Besedilo Odločbe 98/415/ES je navedeno v Prilogi 1.

Slika 1 Število mnenj ECB v odgovor na posvetovanja nacionalnih organov

Pred ustanovitvijo ECB je imel tudi Evropski monetarni inštitut (EMI) posvetovalno vlogo². Nekatere teme so še vedno znatnega pomena za nove države članice EU, na primer mnenje EMI o vključitvi nacionalnih centralnih bank (NCB) v ESCB in uvedbi eura kot valute v mnogo državah članicah, in to so teme, ki so prav tako zelo pomembne za vse države članice. EMI je sprejel 68 mnenj v odgovor na posvetovanja nacionalnih organov o najrazličnejših osnutkih pravnih predpisov s področij iz njegove pristojnosti.

Besedilo Odločbe 98/415/ES je precej splošno, zato morajo nacionalni organi, ki sprejemajo pravne predpise, da bi zagotovili njeno polno učinkovitost, temeljito razumeti: (a) njene cilje; (b) obseg dolžnosti posvetovanja; (c) postopek, ki ga je treba uporabiti; in (d) posledice, ki bi jih opustitev posvetovanja lahko imela na zakonitost zadevnega predpisa. Namen tega priročnika je zato seznaniti vse nacionalne organe, ki sodelujejo pri pripravi nacionalnih pravnih predpisov, s temi štirimi vidiki, da se bodo v celoti zavedali svojih pravic in obveznosti. Ta priročnik vsebuje tudi vrsto priporočil za zagotovitev učinkovitosti postopka posvetovanja.

² Glej člen 117(6) in (8) Pogodbe ter Odločbo Sveta 93/717/ES z dne 22. novembra 1993 o posvetovanju organov držav članic z Evropskim monetarnim inštitutom o osnutkih pravnih predpisov (UL L 332, 31.12.1993, str. 14).

II CILJI ODLOČBE 98/415/ES

Sodišče Evropskih skupnosti (»Sodišče«) je v sodbi v zadevi *OLAF*³ pojasnilo cilje člena 105(4) Pogodbe v zvezi z dolžnostjo posvetovanja z ECB glede vseh predlaganih aktov Skupnosti na področjih iz njene pristojnosti. Po mnenju Sodišča je ta dolžnost namenjena »v bistvu temu, da zakonodajalec sprejme akt šele potem, ko svoje stališče izrazi organ, ki je zaradi posebnih funkcij, ki jih opravlja v okviru Skupnosti na zadevnem področju, in zaradi visoke stopnje svojega strokovnega znanja še posebej usposobljen, da koristno sodeluje v predvidenem zakonodajnem postopku.«

Čeprav se sodba v zadevi *OLAF* nanaša na dolžnost institucij Skupnosti, da prosijo ECB za mnenje o predlaganih aktih Skupnosti, je v pomoč tudi pri pojasnitvi dolžnosti držav članic, da prosijo za mnenje o osnutkih nacionalnih pravnih predpisov. Na podlagi sodbe v zadevi *OLAF* lahko sklepamo, da je glavni cilj Odločbe 98/415/ES omogočiti ECB, da nacionalnim organom, ki sprejemajo pravne predpise, ob ustreznem času nudi strokovne nasvete glede osnutkov pravnih predpisov, ki se nanašajo na zadeve s področij iz pristojnosti ECB. Namen teh nasvetov je zagotoviti, da nacionalni pravni okvir: (a) prispeva k doseganju ciljev ESCB, kot so določeni v členu 105(1) Pogodbe; (b) je združljiv s pravnim okvirjem ESCB; in (c) je v skladu s politiko ESCB. Namen dolžnosti posvetovanja po Odločbi 98/415/ES je delovati kot preventiven sistem za preprečevanje problemov z morebitno nezdržljivimi ali neskladnimi nacionalnimi predpisi. Posvetovanje se mora zato opraviti, ko je pravni predpis še v fazi osnutka, oziroma, natančneje, v fazi, ko nacionalni organi, vključeni v pripravo in sprejemanje predmetnega predpisa, mnenje ECB še lahko s koristjo upoštevajo.

V tem smislu je dolžnost posvetovanja državam članicam v praksi omogočila, da v skladu s členom 109 Pogodbe zagotovijo, da nacionalna zakonodaja, vključno s statuti NCB, ostane združljiva s Pogodbo in Statutom.

Postopek posvetovanja, določen z Odločbo 98/415/ES, ima še vrsto drugih prednosti. Dragocen je kot sredstvo za izmenjavo informacij in strokovnega znanja. Posvetovanja predstavljajo pomemben način, na katerega se ECB seznanja z razvojem pravnih predpisov v državah članicah na področjih iz njene pristojnosti. Strokovno znanje, ki ga ECB pridobi s preučevanjem osnutkov pravnih predpisov, glede katerih je zaprosena za mnenje, je pomembna pridobitev pri oblikovanju lastnega stališča ECB, na primer na forumih Skupnosti ali mednarodnih forumih, kjer se razpravlja o podobnih zadevah. Mnenja ECB nadalje omogočajo harmonizacijo pravnih predpisov držav članic na področjih iz pristojnosti ECB in prispevajo k večji kakovosti nacionalnih predpisov, saj temeljijo na strokovnem znanju, ki ga je ECB pridobila pri izvajanju svojih nalog⁴. Mnenja ECB lahko predstavljajo tudi

3 Primer C-11/00 *Komisija Evropskih skupnosti proti Evropski centralni banki* [2003] PSES I-7147, zlasti odstavki 110 in 111 sodbe. V tem primeru je Sodišče ugodilo zahtevku Komisije in razveljavilo Sklep ECB/1999/5 z dne 7. oktobra 1999 o preprečevanju goljufij. Pomen te sodbe je v pojasnitvi svetovalne vloge ECB, saj je Sodišče na predlog ECB prvič preučilo cilje člena 105(4) Pogodbe.

4 Glej odstavek 140 mnenja generalnega pravobranilca v primeru C-11/00, ki je bilo sprejeto v odstavku 110 sodbe Sodišča.

vir, ki ga lahko upošteva Sodišče (v postopkih, ki se nanašajo na združljivost zadevnih pravnih predpisov s Pogodbo) ali nacionalna sodišča (v postopkih v zvezi z razlago ali veljavnostjo zadevnih pravnih predpisov).

Tako kot mnenja drugih institucij Skupnosti tudi mnenja ECB niso zavezujoča. Z drugimi besedami, nacionalni organi, ki sprejemajo pravne predpise, mnenju ECB niso dolžni slediti. Vendar pa je namen sistema, določenega z Odločbo 98/415/ES, da se nacionalni predpisi sprejmejo šele po dolžnem pretehtanju mnenja ECB. Ta sistem se je izkazal za učinkovitega in nacionalni organi, ki sprejemajo predpise, so se v splošnem raje strinjali s spremembo ali celo umikom predvidenega pravnega predpisa, kot pa da bi sprejeli predpise, ki bi bili v nasprotju s stališčem ECB.

Dolžnost posvetovanja končno prispeva k zunanjemu komuniciranju ECB z javnostjo in trgi. Splošna politika ECB je spodbujati preglednost, zato so mnenja v odgovor na posvetovanja nacionalnih organov praviloma objavljena na spletni strani ECB nemudoma po tem, ko so sprejeta in poslana organu, ki se je posvetoval.

III OBSEG DOLŽNOSTI POSVETOVANJA Z ECB

Okvir 2

Člen 2(1) in (2) Odločbe 98/415/ES:

- Organi držav članic se posvetujejo z ECB o osnutkih pravnih predpisov v pristojnosti ECB v skladu s Pogodbo in posebej o:*
  - valutnih zadevah,
  - plačilnih sredstvih,
  - nacionalnih centralnih bankah,
  - zbiranju in razdeljevanju monetarnih, finančnih in bančnih statističnih podatkov ter statističnih podatkov o plačilnih sistemih in plačilni bilanci,
  - plačilnih sistemih in sistemih za poravnavo plačil,
  - pravilih, ki se nanašajo na finančne institucije, v kolikor pomembno vplivajo na stabilnost finančnih institucij in trgov.
- Poleg tega se bodo organi držav članic, ki niso udeležene, z ECB posvetovali o kakršnih koli osnutkih pravnih predpisov v zvezi z instrumenti monetarne politike.*

1 ORGANI, KI SE POSVETUJEJO

1.1 ORGANI, ZA KATERE VELJA DOLŽNOST POSVETOVANJA

Člen 2(1) Odločbe 98/415/ES jasno določa, da dolžnost posvetovanja z ECB o pravnih predpisih na področjih iz njene pristojnosti zavezuje »organe držav članic«. Ker Odločba 98/415/ES velja za vse države članice, razen za Združeno kraljestvo, zadevni organi niso le tisti v državah članicah, ki so sprejele euro (»udeležene države članice«), ampak tudi tisti v državah članicah, ki še niso sprejele eura (»neudeležene države članice«), razen organov Združenega kraljestva.

Člen 3(1) Odločbe 98/415/ES pojasnjuje, da so organi držav članic »nacionalni organi držav članic, ki pripravljajo osnutke pravnih predpisov«. Dodatno iz člena 4 Odločbe 98/415/ES sledi, da je organ, ki se posvetuje, lahko različen ne le od »organa, ki sprejema predpise«, ampak tudi od »organa, ki je dal pobudo za osnutek pravnega predpisa«.

V praksi so se z ECB posvetovali različni organi. V primeru pravnih predpisov, ki se sprejemajo preko nacionalnega parlamenta, je ECB navadno prosil za mnenje pristojni član nacionalne vlade, običajno minister za finance ali minister za pravosodje. Občasno so bila posvetovanja opravljena preko NCB. V primeru drugih predpisov je ECB navadno prosil za mnenje organ, ki je pristojen za sprejetje tega akta, na primer pristojni član nacionalne vlade ali NCB z normativnimi pooblastili. Končno so ECB prosili za mnenje tudi nacionalni organi (NCB, nadzorni organi ali posebna telesa, kot na primer nacionalni odbor za prehod na euro), ki niso imeli formalnih pooblastil za dajanje pobude za zadevni osnutek pravnega predpisa ali za njegovo sprejetje, bili pa so pravno ali dejansko vključeni

v postopek sprejemanja. V teh primerih je ECB zavzela stališče, da je posvetovanje veljavno, če je očitno, da ti organi ravnaajo v imenu organa, ki je dal pobudo za predpis ali ki ta predpis sprejme.

1.2 VLOGA NACIONALNIH PARLAMENTOV

Za potrebe Odločbe 98/415/ES so nacionalni parlamenti organi, »ki pripravljajo osnutke pravnih predpisov«, kadar obravnavajo osnutke pravnih predpisov s področij iz pristojnosti ECB, ki jih je predlagal eden ali več njihovih članov⁵. Nacionalni parlamenti se morajo na podlagi svojih poslovnikov odločiti, kako bodo v predhodno mnenje ECB predložili osnutke pravnih predpisov, ki jih je predlagal eden ali več njihovih članov in ki spadajo na področja iz pristojnosti ECB. V enem primeru je nacionalna vlada na lastno pobudo zaprosila ECB za mnenje o osnutku pravnega predpisa, ki so ga predlagali člani nacionalnega parlamenta v skladu z nacionalnim pravom.

2 OSNUTKI PRAVNIH PREDPISOV, GLEDE KATERIH SE JE TREBA POSVETOVATI

Okvir 3

Člen 1(1) Odločbe 98/415/ES:

V tej odločbi:

...

»osnutek pravnih predpisov« pomeni vse tiste določbe, ki, ko postanejo pravno zavezujoče in splošno veljavne na območju države članice, določijo pravila v neomejenem obsegu in veljajo za neomejeno število fizičnih in pravnih oseb.

V skladu s členom 2(1) Odločbe 98/415/ES so se organi držav članic dolžni posvetovati z ECB o »osnutkih pravnih predpisov« s področij iz njene pristojnosti. Člen 1(1) Odločbe 98/415/ES opredeljuje koncept »osnutka pravnega predpisa«. Ta opredelitev se nanaša na določbe, ki, ko postanejo pravno zavezujoče in splošno veljavne v celotni zadevni državi članici (ali na njenem geografsko opredeljenem delu), določijo pravila v »neomejenem obsegu in veljajo za neomejeno število« oseb. Opredelitev ne vključuje osnutkov pravnih predpisov, katerih izključni namen je prenos direktiv Skupnosti v nacionalno zakonodajo (glej razdelek III(4)).

Dolžnost posvetovanja ni omejena na osnutke pravnih predpisov, ki naj bi jih sprejel parlament. Odločba 98/415/ES zajema vse vrste pravno zavezujočih določb, vključno s podzakonskimi predpisi, kot tudi zavezujoče akte splošne veljavnosti, ki jih sprejmejo

⁵ To velja tudi v primerih, kadar člani parlamenta predlagajo spremembe k osnutku pravnega predpisa, ki ga je predlagala vlada, te spremembe pa bi lahko pomenile, da bi se osnutek pravnega predpisa uvrstil na področja iz pristojnosti ECB.

NCB ali nadzorni organi (kadar imajo ta telesa normativna pooblastila). Vendar pa to ne pomeni, da je treba ECB zaprositi za mnenje glede vseh podzakonskih predpisov, s katerimi se izvajajo zakoni s področij iz pristojnosti ECB. Glede na cilje Odločbe 98/415/ES je jasno, da je treba ECB zaprositi za mnenje glede takšnih osnutkov podzakonskih predpisov le, če je njihova vsebina tesno povezana z nalogami ECB in če je učinek na področjih iz pristojnosti ECB drugačen od tistega, ki izhaja iz samih zakonov. Primeri zadev, glede katerih se države članice praviloma niso dolžne posvetovati z ECB, so vprašanja, povezana s postopkom ali sankcijami.

Dolžnost posvetovanja z ECB glede sprememb osnutka pravnega predpisa, ki je že bil predložen ECB v mnenje, velja za bistvene spremembe, ki vplivajo na jedro osnutka. Koristno je razlikovati med dvema različnima scenarijema. Po prvem so bistvene spremembe predlagane v fazi, ko ECB še ni sprejela svojega mnenja. V teh primerih ECB od organa, ki se je posvetoval, pričakuje, da ji čim prej predloži spremenjeni osnutek pravnega predpisa, tako da bo mnenje lahko temeljilo na najnovejšem besedilu. Po drugem scenariju so bistvene nove določbe predlagane po sprejetju mnenja ECB. V tem primeru je treba ECB zaprositi za mnenje v zvezi s temi spremembami. Vendar pa se dodatno posvetovanje ne zahteva, če je cilj sprememb v bistvu prilagoditev stališču, ki ga je ECB izrazila v svojem mnenju. ECB kljub temu pozdravlja, da se jo seznanijo z odzivi na njena mnenja in da prejme v informacijo podrobnosti o takšnih spremembah.

3 PODROČJA IZ PRISTOJNOSTI ECB

Člen 2(1) Odločbe 98/415/ES zahteva, da se nacionalni organi posvetujejo z ECB o osnutkih pravnih predpisov »v pristojnosti ECB v skladu s Pogodbo«. To očitno vključuje osnutke pravnih predpisov, ki vplivajo na temeljne naloge, ki se izvajajo preko ESCB v skladu s členom 105(2) Pogodbe (t. j. opredelitev in izvajanje monetarne politike Skupnosti, opravljanje deviznih poslov, imetje in upravljanje uradnih deviznih rezerv držav članic in podpiranje nemotenega delovanja plačilnih sistemov). Vključeni so tudi osnutki pravnih predpisov, ki vplivajo na vrsto drugih nalog, dodeljenih ESCB v skladu s Pogodbo.

Člen 2(1) Odločbe 98/415/ES našteva vrsto kategorij zadev, za katere se izrecno šteje, da spadajo na področja iz pristojnosti ECB. Nacionalni organi morajo zaprositi za mnenje ECB glede osnutkov pravnih predpisov v zvezi s temi zadevami, in sicer: valutne zadeve; plačilna sredstva; NCB; zbiranje in razdeljevanje monetarnih, finančnih in bančnih statističnih podatkov ter statističnih podatkov o plačilnih sistemih in plačilni bilanci; plačilni sistemi in sistemi za poravnavo plačil; ter pravila, ki se nanašajo na finančne institucije, v kolikor pomembno vplivajo na stabilnost finančnih institucij in trgov. Odločba 98/415/ES jasno določa, da seznam zadev v členu 2(1) ni popoln.

Člen 2(2) Odločbe 98/415/ES nadalje določa, da se morajo organi neudeleženih držav članic (razen Združenega kraljestva) posvetovati z ECB o kakršnih koli osnutkih pravnih predpisov v zvezi z instrumenti monetarne politike. Razlog za takšno razlikovanje med udeleženi in neudeleženi državami članicami v Odločbi 98/415/ES je v tem, da nacionalni organi v udeleženih državah članicah več ne odločajo o instrumentih monetarne politike (na primer

o sistemu obveznih rezerv). Vendar pa uvodna izjava 5 k Odločbi 98/415/ES pojasnjuje, da dolžnost posvetovanja ne vključuje odločitev, ki jih sprejmejo organi neudeleženih držav članic v okviru izvajanja svoje monetarne politike (na primer odločitev o določitvi obrestnih mer).

Priloga 2 vsebuje nepopoln pregled zadev, ki jih obravnavajo osnutki pravnih predpisov, glede katerih sta bila ECB in prej EMI zaprosena za mnenje. Ta pregled je bil pripravljen v upanju, da bo omogočil koristno vodilo v primerih, ko ni popolnoma jasno, ali za osnutek pravnega predpisa velja dolžnost posvetovanja, določena v Odločbi 98/415/ES.

3.1 VALUTNE ZADEVE IN PLAČILNA SREDSTVA

Mnenja ECB in EMI v tej kategoriji zadev se nanašajo na osnutke pravnih predpisov o različnih temah. Nekateri pomembni primeri so: ukrepi, povezani z uvedbo eura (redenominacija nacionalne valute, redenominacija javnega in zasebnega dolga, dvojno označevanje cen, pravila za zaokroževanje, nadomestitev nacionalnih referenčnih mer itd.), zakonito plačilno sredstvo, izdajanje priložnostnih kovancev s statusom zakonitega plačilnega sredstva, avtorske pravice v zvezi z bankovci in kovanci, ponarejanje, recikliranje bankovcev in kovancev ter izdajanje elektronskega denarja.

3.2 NACIONALNE CENTRALNE BANKE

V to kategorijo spada veliko število mnenj ECB in EMI. Nanašajo se na pravne predpise, ki vplivajo na status NCB ali članov njihovih organov odločanja, zlasti na njihovo neodvisnost. Nekatera mnenja se nanašajo tudi na naloge in monetarno politiko NCB, vključno s spoštovanjem prepovedi denarnega financiranja iz člena 101 Pogodbe, deviznimi rezervami NCB in zahtevami glede obveznih rezerv NCB neudeleženih držav članic. ECB in EMI sta bila pogosto zaprosena za izdajo mnenj o osnutkih pravnih predpisov glede nalog NCB, ki niso povezane z ESCB, zlasti z namenom presoje, ali so te naloge združljive s cilji in nalogami ESCB⁶.

3.3 ZBIRANJE IN RAZDELJEVANJE MONETARNIH, FINANČNIH IN BANČNIH STATISTIČNIH PODATKOV TER STATISTIČNIH PODATKOV O PLAČILNIH SISTEMIH IN PLAČILNI BILANCI

Pooblastila ECB v zvezi z zbiranjem statističnih informacij so določena v členu 5 Statuta. Člen 4 Uredbe Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke⁷ zahteva, da se vse države članice »organizirajo na področju statistike in polno sodelujejo z ESCB, da zagotovijo izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz člena 5 Statuta«. ECB se zaveda, da se predpisi glede poročanja v posameznih državah članicah med seboj razlikujejo. Posledično poskuša ECB, kadar je zaprosena za mnenje o osnutku nacionalnih določb glede poročanja, dati pripombe, ki so

6 Po členu 14.4 Statuta lahko NCB opravljajo tudi funkcije, ki niso navedene v Statutu, razen če Svet ECB ugotovi, da so te funkcije v nasprotju s cilji in nalogami ESCB.

7 UL L 318, 27.11.1998, str. 8.

splošne narave, njihov namen pa je opozoriti na vidike, ki bi bili v osnutku pravnega predpisa lahko bolj izrecno določeni.

3.4 PLAČILNI SISTEMI IN SISTEMI ZA PORAVNAVO PLAČIL

Pretekla posvetovanja v tej kategoriji so se nanašala na osnutke pravnih predpisov v zvezi z nekaterimi vidiki delovanja plačilnih sistemov in sistemov poravnave plačil, kot so nadzor nad njimi, neto ali bruto poravnava v realnem času, vidiki neto izravnave in zavarovanja ter pravilo nulte ure.

3.5 PRAVILA, KI SE NANAŠAJO NA FINANČNE INSTITUCIJE, V KOLIKOR POMEMBNO VPLIVAJO NA STABILNOST FINANČNIH INSTITUCIJ IN TRGOV

Uvodna izjava 3 k Odločbi 98/415/ES jasno določa, da ta kategorija »ne posega v sedanjo razdelitev pristojnosti za politiko glede bonitetnega nadzora kreditnih institucij in stabilnosti finančnega sistema«. Ta kategorija bi morala biti upoštevana tudi v povezavi s členom 25.1 Statuta, ki določa, da pristojni organi držav članic »lahko« zaprosijo ECB za mnenje o »izvajanju zakonodaje Skupnosti, ki se nanaša na bonitetni nadzor kreditnih institucij ter na stabilnost finančnega sistema«. Vendar pa člen 2(1) Odločbe 98/415/ES določa: države članice »se posvetujejo« z ECB, kadar predlagani pravni predpisi »pomembno vplivajo« na finančno stabilnost, razen če je njihov izključni namen prenos direktiv Skupnosti, kot je določeno v členu 1(2).

Na podlagi zadnje alineje člena 2(1) Odločbe 98/415/ES je ECB sprejela nekaj mnenj v odgovor na posvetovanja v zvezi s predlaganimi spremembami strukture nadzornih institucij v državah članicah. Redno je bila zaprosena tudi za mnenje o večjih spremembah ureditve nadzora nad kreditnimi in finančnimi institucijami ter o pravilih za boj proti pranju denarja. ECB je bila pogosto zaprosena za mnenje o osnutkih pravnih predpisov, ki bi lahko imeli pomemben vpliv na trge, na primer o predpisih o ureditvi listinjenja in dematerializaciji vrednostnih papirjev ter predpisih, ki vplivajo na finančne trge in na stabilnost cen kot poglobitni cilj ECB (na primer določbe, ki se nanašajo na posojila, indeksirana z inflacijo).

ECB je bila končno zaprosena za mnenje o različnih osnutkih pravnih predpisov, ki bi lahko vplivali na prost pretok kapitala, politiko deviznega tečaja (na primer predlagani t. i. Tobinov davek), in drugih osnutkih pravnih predpisov z ekonomskim pomenom.

4 PREDPISI, S KATERIMI SE IZVEDE PRAVO SKUPNOSTI

Okvir 4

Člen 1(2) Odločbe 98/415/ES:

Osnutek pravnih predpisov ne sme vključevati osnutkov predpisov, katerih izključni namen je prenos direktiv Skupnosti v zakonodajo držav članic.

Kot je navedeno zgoraj, državam članicam v skladu s členom 1(2) Odločbe 98/415/ES ni treba zaprositi za mnenje ECB o predpisih, s katerimi se direktive Skupnosti prenesejo v nacionalno zakonodajo. Razlog za to izvzetje je v tem, da je bila ECB v skladu s členom 105(4) Pogodbe že zaprosena za mnenje o predlaganem aktu Skupnosti in je torej nepotrebno širiti posvetovalno vlogo ECB na osnutke nacionalnih predpisov, ki zgolj prenašajo ta akt Skupnosti v nacionalno pravo. Iz istega razloga ECB meni, da to izvzetje koristi tudi osnutkom nacionalnih pravnih predpisov, katerih namen je izvesti uredbe Skupnosti, pod pogojem, da ti predpisi nimajo drugačnega učinka na zadeve, ki spadajo na področja iz pristojnosti ECB, kot pa sama osnovna uredba (glede katere so ECB prosile za mnenje institucije Skupnosti).

ECB je ob zelo redkih priložnostih spodbujala nacionalne organe, da jo prosijo za mnenje o osnutkih pravnih predpisov, ki prenašajo v nacionalno pravo direktive Skupnosti, ki so posebnega pomena za ESCB. Tako je bilo na primer v primeru Direktive o dokončnosti poravnave⁸ in Direktive o zavarovanjih⁹. Mnenja ECB na podlagi številnih posvetovanj o osnutkih predpisov, katerih namen je bil prenesti obe direktivi v nacionalno pravo, so predstavljala koristen prispevek h krepitvi pravnega okvira za operacije Eurosistema ter za stabilnost finančnega sistema.

Države članice včasih na lastno pobudo prosijo ECB za mnenje o osnutkih pravnih predpisov, katerih namen je prenesti direktive v nacionalno pravo, čeprav tega niso dolžne storiti in se jih k temu niti ne spodbuja, na primer na področjih, kjer menijo, da ima ECB posebno strokovno znanje. V takšnih primerih je ECB praviloma pripravljena dati svoje mnenje, če osnutek predpisa terja posebne pripombe v zvezi z nalogami in politiko ESCB in ECB.

---

8 Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev, UL L 166, 11.6.1998, str. 45.

9 Direktiva 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogovorih o finančnih zavarovanjih, UL L 168, 27.6.2002, str. 43.

IV POSTOPEK POSVETOVANJA

Okvir 5

Člen 4 Odločbe 98/415/ES:

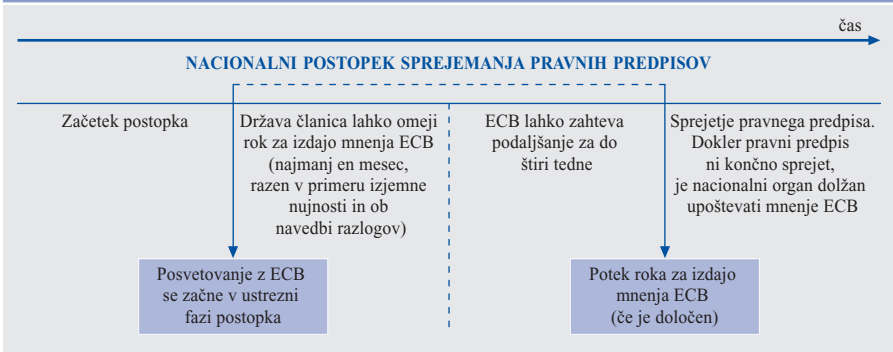
Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev dejanskega spoštovanja te odločbe. V ta namen vsaka država članica zagotovi, da v ustrezni fazi pride do posvetovanja z ECB, kar omogoča organu, ki je dal pobudo za osnutek pravnega predpisa, da še pred sprejemom odločitve o njeni vsebini upošteva mnenja ECB ter da je mnenje ECB posredovano organu, ki sprejema predpise, če je ta organ različen od organa, ki je pripravil osnutke predpisov.

1 USTREZEN ČAS ZA POSVETOVANJE Z ECB

Drugi stavek člena 4 Odločbe 98/415/ES določa, da se je treba z ECB posvetovati »v ustrezni fazi« postopka sprejemanja pravnega predpisa. To pomeni, da je treba posvetovanje opraviti v takšni točki postopka, ki zagotavlja ECB dovolj časa za preučitev osnutka pravnega predpisa (in po potrebi za njegov prevod) in za sprejetje mnenja v vseh zahtevanih jezikovnih verzijah, pristojnim nacionalnim organom pa tudi omogoča, da upoštevajo mnenje ECB, preden je predpis sprejet. Kadar osnutek pravnega predpisa pripravi organ, ki je drug kot tisti, ki predpis sprejme, se zdi, da člen 4 Odločbe 98/415/ES nakazuje, da se mora posvetovanje glede takega predpisa opraviti ob času, ki omogoča organu, ki je dal pobudo za osnutek pravnega predpisa, da presodi, ali bi moral biti osnutek spremenjen, da bi se prilagodil mnenju ECB, t. j. preden je osnutek poslan organu, ki naj predpis sprejme. Časovni razpored mora predvideti tudi razumno obdobje, v katerem lahko ECB preuči posvetovalni spis in poda svoje mnenje. Ugotavlja se, da člen 4 ne kaže, da bi nacionalnim organom preprečeval korake v skladu z njihovimi postopki sprejemanja pravnih predpisov, ki ne vplivajo na vsebino osnutka pravnega predpisa.

Iz besedila člena 3(4) Odločbe 98/415/ES izhaja, da so države članice dolžne začasno ustaviti postopek sprejemanja osnutka pravnega predpisa, dokler jim ECB ne predloži mnenja. To ne pomeni, da je treba do izdaje mnenja ECB začasno ustaviti celoten nacionalni postopek sprejemanja pravnega predpisa (na primer pripravljala dela parlamentarnih odborov, razprava o drugih mnenjih, ki so jih predložili nacionalni organi). Pomeni pa, da mora imeti organ, ki sprejme predpis, možnost, da smiselno pretehta mnenje ECB, preden sprejme odločitev o vsebini predpisa. Če je bil rok za predložitev mnenja ECB omejen (glej razdelek IV(3)) in je ta rok potekel, lahko zadevni nacionalni organ nadaljuje postopek sprejemanja. Nacionalni organi pa so celo v tem primeru dolžni upoštevati mnenje ECB, vse dokler ni predpis sprejet.

Slika 2 Časovni raspored

2 ZAHTEVA ZA MNENJE

Zahteva za mnenje mora biti naslovljena na predsednika ECB v pisni obliki. Postopek za sprejetje mnenja ECB se začne, ko predsednik ECB prejme zahtevo za mnenje. Zahteva mora vsebovati kopijo osnutka pravnega predpisa. ECB priporoča, da organ, ki se posvetuje, priloži tudi kratko obrazložitev z opisom naslednjega: predmet in glavni cilji predpisa, faza nacionalnega postopka sprejemanja pravnega predpisa, v kateri se nahaja, ter ime in drugi podatki kontaktne osebe. Kadar osnutek pravnega predpisa vsebuje veliko določb, ki obravnavajo različne zadeve, ECB nadalje priporoča, da organ, ki se posvetuje, označi tiste določbe, glede katerih naj ECB še posebej poda svoje pripombe. Organ, ki se posvetuje, lahko tudi določi rok, v katerem naj ECB izda svoje mnenje (glej razdelek IV(3)).

Slika 3 Zahtevana dokumentacija

Vsi dokumenti so lahko predloženi v uradnem jeziku zadevne države članice (ali v enem od uradnih jezikov, če je le-teh več).

Obvezno:	Priporočeno:	Neobvezno:
<ul style="list-style-type: none"> – Pisna zahteva za mnenje, naslovljena na predsednika ECB. – Kopija osnutka pravnega predpisa. 	<ul style="list-style-type: none"> – Kratka obrazložitev z navedbo: <ul style="list-style-type: none"> – predmeta in glavnih ciljev predpisa; – faze v nacionalnem postopku sprejemanja pravnega predpisa; in – podatkov o kontaktni osebi. – Če je osnutek nacionalnega pravnega predpisa dolg ali zapleten, označitev tistih določb, glede katerih naj ECB še posebej poda svoje pripombe. – Če gre pri zahtevi za primer izjemne nujnosti, je zaželen angleški prevod obrazložitve in osnutka glavnih določb, predloženih v mnenje. 	<ul style="list-style-type: none"> – Določitev roka, v katerem naj ECB poda svoje mnenje.

Zahteva za mnenje in spremljajoči dokumenti so lahko predloženi v uradnem jeziku zadevne države članice (ali v enem od uradnih jezikov, če je le-teh več). Če gre pri zahtevi za primer izjemne nujnosti (glej razdelek IV(3)), bi ECB cenila tudi angleški prevod obrazložitve in osnutka glavnih določb, predloženih v mnenje. To ECB omogoča, da nemudoma začne z delom v zvezi z mnenjem, ne da bi bilo treba čakati na prevode. Vendar pa zahteva za mnenje ECB zaradi pomanjkanja tega prevoda ne sme biti vložena kasneje.

3 ROKI

Okvir 6

Člen 3 Odločbe 98/415/ES:

- 1. Nacionalni organi držav članic, ki pripravljajo osnutke pravnih predpisov, lahko, kadar je to potrebno, ECB omejijo rok za predložitev mnenja, vendar ne na manj kot en mesec od dneva, ko je predsednik ECB prejel obvestilo o skrajšanju roka.*
- 2. Zaradi izjemne nujnosti se rok lahko skrajša. V tem primeru organ, ki se posvetuje z ECB, obrazloži nujnost.*
- 3. ECB lahko v primernem času zahteva podaljšanje roka za dodatne štiri tedne. Te prošnje organ, ki se posvetuje z ECB, ne sme neupravičeno zavrnilo.*
- 4. Kljub temu, da mnenje ni bilo dano v določenem roku, sme nacionalni organ, ki se posvetuje z ECB, sprejeti nadaljnje ukrepe. V primeru, ko je mnenje ECB prejeto po preteku roka, morajo države članice zagotoviti, da bodo organi iz člena 4 obveščeni o mnenju ECB.*

Izkušnje so pokazale, da je za sprejetje mnenja ECB običajno potrebnih šest tednov, čeprav lahko postopek traja tudi dlje. Obdobje, ki bo dejansko potrebno za sprejetje konkretnega mnenja, bo očitno odvisno od narave, zapletenosti in občutljivosti zadevnega osnutka pravnega predpisa.

V skladu s členom 3(1) Odločbe 98/415/ES lahko organi držav članic, ki pripravljajo osnutke pravnih predpisov, omejijo rok za predložitev mnenja ECB, če menijo, da je to potrebno. Vendar pa ta rok ne sme biti krajši od enega meseca po datumu prejema obvestila.

Izkušnje so pokazale, da države članice včasih razlagajo ta rok enega meseca kot pravilo, ne pa kot minimalno obdobje. Glede na čas, potreben za pripravo in sprejetje mnenj ECB, se je rok enega meseca v praksi izkazal kot izredno kratek. Minimalno obdobje bi moralo biti zato omejeno na primere, ko obstaja nujna potreba, da ECB sprejme svoje mnenje v enem mesecu.

V skladu s členom 3(2) Odločbe 98/415/ES se zaradi izjemne nujnosti rok lahko skrajša. V teh izredno izjemnih primerih mora organ, ki se posvetuje, izrecno navesti razloge za

nujnost zadeve. ECB bi poleg tega, kot je navedeno zgoraj, cenila tudi angleški prevod obrazložitve in osnutka glavnih določb, predloženih v mnenje. Vendar pa zahteva za mnenje ECB zaradi pomanjkanja tega prevoda ne sme biti vložena kasneje.

V skladu s členom 3(3) Odločbe 98/415/ES lahko ECB v primerih, ko je organ, ki se posvetuje, omejil rok, v primernem času zahteva podaljšanje tega roka za dodatne štiri tedne. Člen 3(3) določa, da organ, ki se posvetuje z ECB, te prošnje ne sme neupravičeno zavrniti.

Člen 3(4) Odločbe 98/415/ES določa: »Kljub temu, da mnenje ni bilo dano v določenem roku, sme nacionalni organ, ki se posvetuje z ECB, sprejeti nadaljnje ukrepe.« To pomeni, da lahko ti organi po poteku roka nadaljujejo s postopkom sprejemanja osnutka pravnega predpisa, ki je bil v času posvetovanja z ECB začasno ustavljen. Vendar pa je organ, ki se je posvetoval, še naprej dolžan upoštevati mnenje ECB (in nanj opozoriti organ, ki sprejme predpis, če gre za dva različna organa), vse dokler predpis ni končno sprejet.

4 POTRDILO O PREJEMU

Ko ECB prejme zahtevo za mnenje, pošlje organu, ki se posvetuje, potrdilo o prejemu v istem jeziku, v katerem je zahteva za posvetovanje. Kadar država članica prosi ECB za mnenje, ne da bi bila to izrecno dolžna storiti, se to navede v potrdilu skupaj z navedbo, ali ima ECB kljub temu kakšne konkretne pripombe, ki bodo izražene v obliki mnenja ECB.

Spremljajoči dokumenti in angleški prevod se pošljejo članom Sveta ECB in Razširjenega sveta ECB. To jim omogoči, da se seznanijo s posvetovalnim spisom od vsega začetka in lahko podajo svoje pripombe takoj, ko jim je osnutek mnenja predložen v ta namen.

5 SPREJEMANJE MNENJA

Osnutek mnenja se po tem, ko ga potrdi Izvršilni odbor, predloži v sprejetje Svetu ECB. Mnenje je pravni instrument ECB in ga praviloma sprejme Svet ECB.

V postopek odločanja so vključeni tudi člani Razširjenega sveta. Medtem ko je Svet ECB tisti organ odločanja, ki je odgovoren za sprejemanje mnenj ECB, sodeluje Razširjeni svet pri svetovalnih nalogah ECB.

6 JEZIKOVNA UREDITEV

Mnenja, ki jih zahteva nacionalni organ, se sprejmejo v uradnem jeziku te države članice (ali v istem jeziku, v katerem je bila zahteva za posvetovanje, če je uradnih jezikov več) in v angleščini.

7 POŠILJANJE MNENJA IN NJEGOVO NADALJNJE UPOŠTEVANJE

Mnenje se po sprejetju pošlje organu, ki se je posvetoval, s pismom predsednika ali podpredsednika ECB v uradnem jeziku zadevne države članice (ali v istem jeziku, v katerem je bila zahteva za posvetovanje, če je uradnih jezikov več).

Člen 4 Odločbe 98/415/ES določa, da mora organ, ki je dal pobudo za osnutek pravnega predpisa, upoštevati mnenje ECB, preden sprejme odločitev o vsebini. Na mnenje ECB mora biti opozorjen tudi organ, ki sprejme predpis, če je ta organ različen od organa, ki je pripravil pravni predpis.

ECB bi po koncu postopka odločanja cenila, če bi prejela kopijo pravnega predpisa v končno sprejetem besedilu.

8 OBJAVA

Svet ECB je postopoma razširil svojo politiko preglednosti v zvezi z nacionalnimi posvetovanji. ECB prvotno ni objavljala mnenj, izdanih v okviru Odločbe 98/415/ES. V zadnjem odstavku vsakega mnenja je ECB navedla, da ne nasprotuje objavi mnenja s strani nacionalnega organa, ki se je posvetoval, a je to prepustila odločitvi tega konkretnega organa. V obdobju med septembrom 2002 in januarjem 2005 so bila mnenja, izdana v okviru Odločbe 98/415/ES, objavljena v šestih mesecih po sprejetju, razen politično pomembnih mnenj, ki so bila nemudoma objavljena na spletni strani ECB. Od januarja 2005 naprej so vsa mnenja ECB objavljena na spletni strani ECB nemudoma po tem, ko so poslana organu, ki se je posvetoval, razen če obstajajo posebni razlogi za to, da se mnenje nemudoma ne objavi. Če takšni posebni razlogi obstajajo, se mnenje objavi najkasneje v šestih mesecih po sprejetju.

V SPOŠTOVANJE DOLŽNOSTI POSVETOVANJA

Člen 4 Odločbe 98/415/ES od držav članic zahteva, da za izpolnitev svoje dolžnosti posvetovanja z ECB sprejmejo potrebne ukrepe »za zagotovitev dejanskega spoštovanja« te odločbe. ESCB pozorno spremlja domači razvoj glede tistih osnutkov pravnih predpisov, ki spadajo na področje iz pristojnosti ECB, NCB in ECB pa interno poročajo o spoštovanju dolžnosti nacionalnih organov, da se posvetujejo z ECB glede osnutkov pravnih predpisov na področjih iz pristojnosti ECB.

VI PRAVNE POSLEDICE OPUSTITVE POSVETOVANJA

Oпустitev posvetovanja z ECB glede osnutkov pravnih predpisov na področjih iz njene pristojnosti predstavlja kršitev Odločbe 98/415/ES in bi lahko vodila v postopek zaradi kršitve Pogodbe pred Sodiščem. Ta postopek bi sprožila Evropska komisija proti zadevni državi članici po členu 226 Pogodbe¹⁰. Dolžnost posvetovanja po Odločbi 98/415/ES je tudi natančno določena in nepogojna, kar pomeni, da se posamezni subjekti lahko pred nacionalnimi sodišči zanesejo nanjo. Po védenju ECB nacionalna sodišča do sedaj še niso bila zaprosena, da odločijo o veljavnosti ali izvršljivosti nacionalnega predpisa, ki bi bil sprejet brez posvetovanja z ECB, prav tako do sedaj še ni bila zahteva za predhodno odločanje o tem vprašanju naslovljena na Sodišče. Vendar pa je bilo Sodišče večkrat zaproseno, da odloči o izvršljivosti nacionalnih predpisov, sprejetih brez predhodnega uradnega obvestila Evropski komisiji, kot ga zahtevajo posamezni akti Skupnosti¹¹.

V teh primerih je Sodišče zavzelo stališče, da nacionalni predpis, ki je bil sprejet ob kršitvi bistvenih procesnih zahtev, proti posameznim subjektom ni izvršljiv. Tudi v skladu z uveljavljeno sodno prakso Sodišča morajo biti vsa pravna sredstva, ki so običajno na razpolago po nacionalnem pravu, na voljo tožnikom, ki želijo uveljaviti svoje terjatve po pravu Skupnosti¹². V tistih državah članicah, kjer imajo posamezni subjekti pravico začeti postopek za razveljavitev nacionalnega pravnega predpisa zaradi bistvenih procesnih napak, bi morali imeti tudi pravico zahtevati razveljavitev nacionalnih pravnih predpisov, sprejetih ob kršitvi katere od bistvenih procesnih zahtev prava Skupnosti, kot je npr. predhodno posvetovanje z ECB. Države članice bi se morale zavedati tveganja, da bi sodna praksa Sodišča lahko vodila posamezne subjekte k začetku postopkov pred nacionalnim sodiščem, katerih cilj bi bil doseči sodni nalog, ki bi vplival na veljavnost ali izvršljivost nacionalnega pravnega predpisa, sprejetega ob kršitvi dolžnosti posvetovanja po Odločbi 98/415/ES.

---

10 Če opusti posvetovanje v skladu z Odločbo 98/415/ES NCB z normativnimi pooblastili, lahko sama ECB začne postopek zaradi kršitve Pogodbe po členu 237(d) Pogodbe in členu 35.6 Statuta.

11 Glej med drugim: primer 174/84 *Bulk Oil* [1986] PSES 559; primer 380/87 *Enichem Base* [1989] PSES 2491; primer C-194/94 *CIA Security International* [1996] PSES I-2201; primer C-226/97 *Lemmens* [1998] PSES I-3711; primer C-235/95 *AGS Assedic Pas-de-Calais* [1998] PSES I-4531; primer C-443/98 *Unilever* [2000] PSES I-7535; primer C-159/00 *Sapod Audic* [2002] PSES I-5031.

12 Glej, na primer, primer 158/80 *Rewe* [1981] PSES 1805.

PRILOGE

1 ODLOČBA SVETA Z DNE 29. JUNIJA 1998 O POSVETOVANJU NACIONALNIH ORGANOV Z EVROPSKO CENTRALNO BANKO GLEDE OSNUTKOV PRAVNIH PREDPISOV (98/415/ES)¹³

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, zlasti člena 105(4) in člena 4 Protokola o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, ki je priložen Pogodbi,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega monetarnega inštituta ⁽³⁾,

v skladu s postopki iz člena 106(6) Pogodbe in člena 42 navedenega protokola,

(1) ker bo Evropska centralna banka (ECB) ustanovljena takoj po imenovanju Izvršilnega odbora ECB;

(2) ker Pogodba določa, da se morajo nacionalni organi posvetovati z ECB o osnutkih pravnih predpisov na področjih v pristojnosti ECB; ker mora Svet določiti omejitve in pogoje za taka posvetovanja;

(3) ker obveza nacionalnih organov držav članic, da se morajo posvetovati z ECB, ne sme posegati v področje odgovornosti teh organov za zadeve, ki sodijo v okvir zadevnih osnutkov; ker se morajo države članice posvetovati z ECB glede osnutka kakršnega koli nacionalnega predpisa na področjih v pristojnosti ECB v skladu s členom 105(4) Pogodbe; ker seznam področij iz člena 2 te odločbe ni popoln; ker šesta alinea člena 2 te odločbe ne posega v sedanjo razdelitev pristojnosti za politiko glede bonitetnega nadzora kreditnih institucij in stabilnosti finančnega sistema;

(4) ker so monetarne funkcije in ukrepi Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) opredeljeno v Statutu ESCB in ECB; ker so centralne banke soudeleženih držav članic sestavni del ESCB in se morajo ravnati v skladu s smericami in navodili ECB; ker se morajo v tretji fazi Ekonomske in monetarne unije (EMU) nacionalni organi neudeleženih držav članic posvetovati z ECB glede osnutkov pravnih predpisov, ki zadevajo instrumente monetarne politike;

(5) ker dokler države članice ne sodelujejo pri monetarni politiki ESCB, ta odločba ne zadeva odločitev, ki jih sprejmejo organi teh držav članic v okviru izvajanja svoje monetarne politike;

---

¹³ UL L 189, 3.7.1998, str. 42.

(6) ker posvetovanje z ECB ne sme neupravičeno podaljševati postopkov za sprejemanje pravnih predpisov v državah članicah; ker naj rok, v katerem ECB poda svoje mnenje, ECB omogoča skrbno preverjanje predloženih besedil; ker lahko, kadar bodo podani razlogi, v upravičenih nujnih primerih, na primer: zaradi občutljivosti trga, države članice določijo rok, ki je krajši od enega meseca in ki odraža nujnost položaja; ker mora zlasti v teh primerih dialog med nacionalnimi organi držav članic in ECB zagotavljati spoštovanje interesov obeh;

(7) ker v skladu z odstavkoma 5 in 8 Protokola št. 11, ki je priložen Pogodbi, ta odločba ne velja za Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske, dokler ta država članica ne preide v tretjo fazo EMU;

(8) ker se morajo od dneva ustanovitve ECB do začetka tretje faze EMU nacionalni organi posvetovati z ECB v skladu z Odločbo 93/717/ES (*) in členom 109(2) Pogodbe,

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

1. V tej odločbi:

»udeležena država članica« pomeni državo članico, ki je sprejela enotno valuto v skladu s Pogodbo;

»osnutek pravnih predpisov« pomeni vse tiste določbe, ki, ko postanejo pravno zavezujoče in splošno veljavne na območju države članice, določijo pravila v neomejenem obsegu in veljajo za neomejeno število fizičnih in pravnih oseb.

2. Osnutek pravnih predpisov ne sme vključevati osnutkov predpisov, katerih izključni namen je prenos direktiv Skupnosti v zakonodajo držav članic.

Člen 2

1. Organi držav članic se posvetujejo z ECB o osnutkih pravnih predpisov v pristojnosti ECB v skladu s Pogodbo in posebej o:

- valutnih zadevah,
- plačilnih sredstvih,
- nacionalnih centralnih bankah,
- zbiranju in razdeljevanju monetarnih, finančnih in bančnih statističnih podatkov ter statističnih podatkov o plačilnih sistemih in plačilni bilanci,
- plačilnih sistemih in sistemih za poravnavo plačil,

- pravilih, ki se nanašajo na finančne institucije, v kolikor pomembno vplivajo na stabilnost finančnih institucij in trgov.
2. Poleg tega se bodo organi držav članic, ki niso udeležene, z ECB posvetovali o kakršnih koli osnutkih pravnih predpisov v zvezi z instrumenti monetarne politike.
  3. ECB bo takoj po prejemu kakršnega koli osnutka pravnega predpisa obvestila organ, ki se je posvetoval z ECB, če po njenem mnenju tak ukrep sodi v njeno pristojnost.

Člen 3

1. Nacionalni organi držav članic, ki pripravljajo osnutke pravnih predpisov, lahko, kadar je to potrebno, ECB omejijo rok za predložitev mnenja, vendar ne na manj kot en mesec od dneva, ko je predsednik ECB prejel obvestilo o skrajšanju roka.
2. Zaradi izjemne nujnosti se rok lahko skrajša. V tem primeru organ, ki se posvetuje z ECB, obrazloži nujnost.
3. ECB lahko v primernem času zahteva podaljšanje roka za dodatne štiri tedne. Te prošnje organ, ki se posvetuje z ECB, ne sme neupravičeno zavrniti.
4. Kljub temu, da mnenje ni bilo dano v določenem roku, sme nacionalni organ, ki se posvetuje z ECB, sprejeti nadaljnje ukrepe. V primeru, ko je mnenje ECB prejeto po preteku roka, morajo države članice zagotoviti, da bodo organi iz člena 4 obveščeni o mnenju ECB.

Člen 4

Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev dejanskega spoštovanja te odločbe. V ta namen vsaka država članica zagotovi, da v ustrezni fazi pride do posvetovanja z ECB, kar omogoča organu, ki je dal pobudo za osnutek pravnega predpisa, da še pred sprejemom odločitve o njeni vsebini upošteva mnenja ECB ter da je mnenje ECB posredovano organu, ki sprejema predpise, če je ta organ različen od organa, ki je pripravil osnutke predpisov.

Člen 5

1. Ta odločba se uporablja od 1. januarja 1999 dalje.
2. Odločba 93/717/ES se razveljavi s 1. januarjem 1999.

Člen 6

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Luxembourggu, 29. junija 1998

Za Svet

Predsednik

R. COOK

(¹) UL C 118, 17.4.1998, str. 11.

(²) UL C 195, 22.6.1998.

(³) Mnenje podano 6. aprila 1998 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

(⁴) UL C 332, 31.12.1993, str. 14.

2 PREGLED ZADEV, OBRAVNAVANIH V OSNUTKIH PRAVNIH PREDPISOV, GLEDE KATERIH STA BILA ECB IN PREJ EMI ZAPROŠENA ZA MNENJE¹⁴

Oznaka mnenja

Valutne zadeve in plačilna sredstva

Elektronsko poslovanje

- elektronska plačila in instrumenti elektronskega denarja CON/2000/11
- izdajanje elektronskega denarja CON/2002/1

Eurobankovci in eurokovanci

- CON/2004/28, CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2001/1, CON/1997/4, CON/1994/1
- obtok in distribucija bankovcev in kovancev CON/2004/28, CON/1999/14
- priložnostni kovanci v obtoku CON/2002/12, CON/2000/13, CON/1999/12, CON/1999/10, CON/1998/18
- komercialno reproduciranje bankovcev CON/1996/13
- dobavljanje eurobankovcev in eurokovanecv CON/2001/21, CON/2001/14
- izdajanje bankovcev in kovanecv CON/2002/7, CON/2000/14, CON/1999/10, CON/1999/3, CON/1997/18
- čezmorski departmaji CON/1998/9

Uvedba eura

- CON/2001/37, CON/2001/29, CON/2001/19, CON/2001/9, CON/2001/1, CON/2000/25, CON/2000/22, CON/2000/21, CON/2000/15, CON/1999/10, CON/1999/2, CON/1998/48, CON/1998/42, CON/1998/36, CON/1998/31, CON/1998/23, CON/1998/19, CON/1998/18, CON/1998/11, CON/1998/9, CON/1998/8, CON/1998/6, CON/1998/2, CON/1998/1,

---

¹⁴ Priloga 2 vsebuje nepopoln pregled zadev, ki jih obravnavajo osnutki pravnih predpisov, glede katerih sta bila ECB (in prej EMI) zaprošena za mnenje.

Oznaka mnenja

	CON/1997/30, CON/1997/24, CON/1997/18, CON/1997/17
– pomožni ukrepi za uvedbo eura	CON/1998/8, CON/1998/1
– bankovci in kovanci, denominirani v nacionalni valuti	CON/2002/31, CON/2002/15, CON/2002/6, CON/2001/26, CON/2001/20, CON/2001/1
– temeljne in referenčne obrestne mere	CON/1998/59
– zamenjava gotovine	CON/2001/26, CON/2001/15, CON/2001/7, CON/2001/1
– dematerializacija delnic ob prehodu na euro	CON/1999/4
– diskontna stopnja	CON/1997/24
– dvojno označevanje cen	CON/1998/8
– devizni tečaj za euro	CON/1997/12
– devizni posli	CON/2004/34, CON/2003/29
– zakonito plačilno sredstvo	CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2002/31, CON/2002/12, CON/2002/6, CON/2001/20, CON/2001/1, CON/2000/29, CON/2000/17
– redenominacija deležev družb	CON/1998/11
– redenominacija finančnih instrumentov	CON/1997/17
– redenominacija nacionalne valute	CON/2002/31, CON/2001/1, CON/1998/18
– redenominacija javnega in zasebnega dolga	CON/1998/19, CON/1998/11
– pravila za zaokroževanje	CON/2002/15, CON/1998/48, CON/1998/19, CON/1998/1
– tehnične specifikacije eurokovancev	CON/2000/29, CON/2000/13
Zaščita eura	
– avtorske pravice	CON/2002/26, CON/1999/12, CON/1998/18

Oznaka mnenja

- ponarejanje CON/2003/29, CON/2002/26, CON/2002/17, CON/2001/40, CON/2001/22, CON/2001/16, CON/2000/16, CON/1999/10
- recikliranje eurobankovcev in eurokovancev CON/2004/8

Nacionalne centralne banke

Računovodstvo, poročanje in revizija

- računovodska ureditev CON/2002/7, CON/1998/62
- letni računovodski izkazi CON/1998/62, CON/1998/35
- nacionalna revizija CON/2002/22

Člani organov odločanja

- CON/2003/3, CON/2000/26, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1997/25, CON/1996/5
- poslovna skrivnost CON/2003/28, CON/1998/7, CON/1998/5
- varnost položaja CON/1997/26, CON/1997/25
- mandat CON/2004/16, CON/1997/15, CON/1997/10
- glasovalne pravice CON/1997/25

Naloge, povezane z ESCB

- CON/2003/27, CON/2002/16, CON/2000/7, CON/1998/5, CON/1997/18, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1994/1

Neodvisnost

- CON/2004/1, CON/2003/27, CON/2003/22, CON/2002/14, CON/2001/28, CON/2001/17, CON/1999/16, CON/1998/38, CON/1998/13, CON/1998/6, CON/1997/32, CON/1997/8
- odnosi z vlado CON/2002/7, CON/1997/25, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1995/11

	<i>Oznaka mnenja</i>
– odnosi s parlamentom	CON/2001/17, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1996/5, CON/1996/4
– račun države pri NCB	CON/1994/6
Obvezne rezerve	CON/1998/62, CON/1998/47, CON/1998/43, CON/1998/41, CON/1995/2, CON/1994/5
Monetarna politika	CON/2002/21
Naloge, ki niso povezane z ESCB	CON/1997/3, CON/1997/2, CON/1996/16
Sodelovanje v mednarodnih denarnih institucijah	CON/1997/16, CON/1997/10
Stabilnost cen	CON/2002/27, CON/1998/5, CON/1997/30, CON/1997/20, CON/1997/10, CON/1995/11
Prepoved denarnega financiranja	CON/1998/45, CON/1995/14
Bonitetni nadzor	CON/2003/23, CON/2003/7, CON/1995/15, CON/1994/11
Rezerve v tujih valutah in rezerve v zlatu	CON/2004/6, CON/2000/17, CON/1998/22, CON/1996/16
Statuti NCB	CON/2003/29, CON/2003/15, CON/2003/4, CON/2002/7, CON/2000/15, CON/2000/7, CON/1998/25, CON/1999/18, CON/1998/13, CON/1998/12, CON/1998/7, CON/1994/1
– določbe proračunskega prava	CON/2002/31, CON/2002/30, CON/2001/17, CON/1997/26
– delovanje in organizacija čezmorskih departmajev	CON/1999/20
Nezavarovano posojilo čez dan vladi	CON/1997/8

Oznaka mnenja

Zbiranje, urejanje in razdeljevanje monetarnih, finančnih in bančnih statističnih podatkov ter statističnih podatkov o plačilnih sistemih in plačilni bilanci

Statistični podatki o plačilni bilanci

CON/2003/8, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/1998/45

Splošni statistični podatki

– zbiranje statističnih podatkov

CON/2004/24, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/2000/28,
CON/1999/22, CON/1998/30,
CON/1998/28, CON/1995/6

– objava obrestnih pogojev

CON/2002/28

Monetarna in bančna statistika

CON/2004/2, CON/1998/30

Obveznosti poročanja

CON/2003/1, CON/2002/29,
CON/2002/2

Statistične funkcije NCB

CON/2003/8, CON/2002/28,
CON/1998/45, CON/1997/12,
CON/1996/5, CON/1996/4,
CON/1995/11

Plačilni sistemi in sistemi za poravnavo plačil

Zavarovanje, neto izravnava, posli repo

CON/2004/27, CON/1998/42,
CON/1998/29, CON/1998/25,
CON/1996/5, CON/1995/13,
CON/1995/12

Postopki zaradi insolventnosti

– pravilo nulte ure

CON/1998/9, CON/1998/3,
CON/1996/4

Zastavna pravica na vrednostnih papirjih

CON/1995/12

Nadzor nad plačilnimi sistemi

CON/2003/15, CON/1998/3,
CON/1996/10, CON/1996/4

	<i>Oznaka mnenja</i>
Plačilni sistemi – splošno	CON/2003/15, CON/2003/14, CON/2002/1, CON/1998/9, CON/1998/3, CON/1997/4
Sistemi za poravnavo plačil – splošno	CON/1998/42, CON/1998/9, CON/1998/3
Sistem TARGET	CON/2001/5, CON/2000/5, CON/1999/19, CON/1999/13, CON/1999/9
– sistem BPRČ	CON/1995/12
Prenosljivi vrednostni papirji	CON/2004/22
 Pravila, ki se nanašajo na finančne institucije, v kolikor pomembno vplivajo na stabilnost finančnih institucij in trgov	
Kreditne institucije	CON/2003/25, CON/2001/35 CON/1998/25
Finančni posredniki	CON/2003/25, CON/2001/35
Dogovori o finančnih zavarovanjih	CON/2004/27, CON/2003/11, CON/2003/2, CON/2002/8, CON/1998/26, CON/1997/6, CON/1996/15
Varuh človekovih pravic na področju finančnih storitev	CON/2003/24
Posojila kreditnih institucij, indeksirana z inflacijo	CON/2004/20
Pranje denarja in financiranje terorizma	CON/2003/25, CON/2002/24, CON/2002/5, CON/2002/4, CON/1997/4
Načelo prostega pretoka kapitala	CON/1995/15
– davek na devizne transakcije	CON/2004/34
Stabilnost finančnih trgov	CON/2002/1, CON/2001/35, CON/1998/42, CON/1997/4, CON/1997/2, CON/1997/3, CON/1994/11

Oznaka mnenja

– zunajborzni trgi

CON/2003/7

Borze

CON/1999/4, CON/1997/21,
CON/1994/11

Nadzor nad kreditnimi in finančnimi institucijami

CON/2004/21, CON/2003/24,
CON/2003/19, CON/2002/18,
CON/2001/35, CON/1997/2

Instrumenti monetarne politike

Instrumenti monetarne politike neudeleženih držav članic

CON/1995/17, CON/1997/27

– informacijski sistem centralne banke ter metoda in roki za posredovanje podatkov

CON/2004/33

– institucije za izdajanje elektronskega denarja

CON/2004/25

– zahteve glede obveznih rezerv

CON/2004/29

– program statističnih anket

CON/2004/36

– nadzor nad finančnimi trgi

CON/2004/31

